

## عنوان مقاله:

نگاهی به عشق و خیانت در همراهی با اسیرفروغ فرخ زاد

## محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

## نویسندگان:

حسن بساک - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور

فریده صمدی بخارایی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی مشهد

## خلاصه مقاله:

عشق و روابط عاشقانه، بی وفایی و خیانت جزئی لاینفک از زندگی بشر امروز و مساله ای اجتماعی در روابط انسانی جوامع بشری است. در نبرد جنسیت ها که در میان افراد جامعه وجود دارد، آشکارترین نشانه، عطش عشق است. انسان ها به واسطه ی عشق و نیاز درونی همزیستی ازدواج می کنند و به دلیل فروکش کردن عشق که ناشی از تغییر دیدگاه ها و ... است اقدام به جدایی می کنند. عشق، یگانه جایگاهی است که انسان ها می توانند در آن عرصه خود را به درستی بشناسند و به سایر انسان ها بپیوندند. عشق در آن واحد یاس آور و تسلی بخش است، نیروی پر قدرتی است که از قواعد مختص به خویش پیروی می کند و پیام های خود را در انتظارات و الگو های رفتاری مردم متجلی می کند. خیانت برقراری ارتباط جنسی با فردی از جنس مخالف خارج از چارچوب خانواده تعریف می شود که ابتدا با بی وفایی آغاز می شود و انگیزه ی عمده ی آن لذت جویی است و بدون توسل به دروغ امکان پذیر نیست. فروغ فرخ زاد به عنوان یکی از شاعران زن معاصر، مجموعه ی شعر اسیر را در سال 1331 سرود که این مجموعه شامل 44 قطعه شعر است که درد عشق و خیانت در تک تک کلمات آن احساس می شود. از این رو این مقاله با تحلیل برخیز این اشعار، به بررسی نگاه و نگرش و رویارویی او با این دو مقوله می پردازد و گاه چهره ای متفاوت از این واژگان را ترسیم میکند. عشق را یک میل روحی خالص به تصویر می کشد که حتی خاطره ای از آن جانی نو به عاشق عطا میکند و معتقد است خیانت عشق ناب در قالب تن به معشوقی است که جز جسم و لذت های جسمانی چیز دیگری نمی شناسد.

## کلمات کلیدی:

فروغ، اسیر، نقد، عشق، خیانت، زن، مرد،

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/581762>

